

at stikke Befolkningen Blaar i Øjnene, og at stemme for et Forslag, som efter mit Skøn er politisk Blaar og intet andet, det faa den ærede Minister og de Herrer mig ikke til. Og det vilde være mig underligt at tro, at man i Landstinget i den Grad skulde føle sig reduceret, at man ikke en Gang skulde mene at have Lov til at udføre et Revisionskammers Pligt, men være nødt til at vedtage et slet, uforberedt og farligt Forslag.

De Herrer have aldrig villet høre, naar jeg har talt. (Modsigelse). Ja, de Herrer have maaske hørt elskværdigt nok paa mig, medens jeg talte, men de Herrer have ikke rettet sig efter min Tale. Jeg har gennemgaaende, naar jeg talte her i Tinget, faaet en Følelse af, at jeg talte ind i en Uldsæk eller i en Ørken. Jeg har gjort det mange Gange, jeg har gjort det, saa længe jeg har haft med disse Sager at gøre. Jeg har gjort det under Hypotekbanksagen, under Alberti-Affæren, og under Bankaffæren talte jeg ogsaa første Gang forgæves til Dem. Gang paa Gang har jeg talt forgæves til dette Ting. Nu vedtage De dette Forslag. De Herrer have ikke villet indstille Deres Sind i nogen anden Retning. Ønskede De virkelig at naa et Resultat, havde De, for de sydsjællandske Spareres Skyld, virkelig den Pligt i Tide at tænke paa, om der ikke var en anden Vej at gaa, naar denne Vej er ufarbar. Jeg gentager, at naar der nu er gaaet en Maaned, have vi atter et Moratorium, noget, som man hverken kan leve af eller betale med, Sparerne faa intet, og det var dog en nærliggende Opgave at sørge for, at de snart kunde faa noget. Ansvarer ligger hos dette høje Tings Flertal; men de Herrer mene nu en Gang, at Vejen er den, som Englænderne kalde at kaste good money after bad money. (*Lars Jensen*: Tal dansk!) Naar de Herreres ærede Ordfører har Lov til at tale Latin, har jeg vel ogsaa Lov til at tale Engelsk, der dog forstaas af flere.

I det Møde, som Højres Folketingsgruppe i Dag har afholdt, har Gruppen vedtaget at undlade at stemme om dette Forslag. Uagtet jeg personlig mener, at dette kan misforstaas — jeg skal straks vise hvorfor —, at dette Forslag, uden at nogen stemmer imod, gaar op til Lands-

tinget, har jeg følt det som min Pligt at bøje mig for min Gruppens Villie. Men jeg vil dog paa Forhaand sige, at selv om dette Forslag nu vedtages her, uden at nogen stemmer imod det, ligger deri ikke, at dette Forslag gaar op til det andet Ting med dette Tings enstemmige Billigelse. Jeg har Grund til at sige dette, ogsaa af Hensyn til min egen Stilling, thi den 9. Marts 1903 siger den højtærede Konseilspræsident i Landstinget om det Lovforslag, han fremlægger om Forandring af Grundlovens § 32, at det er vedtaget enstemmigt i Folketinget med 79 Stemmer, og Sp. 449 i Landstingstidenden siger den samme Herre: „Det Forslag, jeg her forelægger, samlede jo alle politiske Partier om sig i Folketinget“ — uagtet Folketingets Højre var imod den Form, hvori han fremlagde Forslaget. Jeg vil ganske bestemt advare den højtærede Minister imod, naar han kommer op i Landstinget med dette Forslag, som Højre har undladt at stemme imod, da at paaberaabe sig en Enstemmighed, som Ministeren ved ikke er til Stede.

Dinesen: I Anledning af, at den ærede foregaaende Taler begyndte sine Udtalelser med at nævne det ærede Medlem fra Slagelse (Lange) og mig, vil jeg dog oplyse, at den samme Stilling, som vi to indtage i denne Sag, indtages ogsaa af det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov).

I øvrigt har jeg taget Anledning til at begære Ordet af de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem fra Svendborg (W. Neergaard), som omtalte Spørgsmaalet om Panternes Godhed. Jeg ønsker i den Anledning at sige, at jeg har en Gang i Tiden haft Løjlighed til meget nøje at lære dette Forhold at kende. Det ligger ganske vist saa langt tilbage som 1877, da Sparekassens daværende Formand, gamle Alberti, havde fundet Anledning til at opsigte betydelige Beløb for Laantagere i Sparekassen. Der maatte da gøres ekstraordinær Udvej for at hjælpe disse Laantagere til Rette i den Forlegenhed, hvori de var stedte ved, at deres Laan var opsagte. Dette gik forholdsvis let. Jeg kan nævne, at en i den Tid saa anerkendt praktisk og i den Art Forhold dyg-